

2. Trojjediný Bůh

Bible učí, že Bůh je jeden; Otec, Syn a Duch svatý; jednota tří osob od věčnosti. Bůh je nesmrtelný, všemohoucí, vševědoucí, svrchovaný a všudypřítomný. Je nekonečný a přesahuje lidské chápání. Přesto však je znám prostřednictvím svého zjevení. Patří mu věčná úcta, sláva i služba všeho tvorstva. To budeme spolu studovat.

Když Ježíš umíral na Golgotě, tak Ho téměř všichni zavrhlí. Jen několik lidí rozpoznalo, kým skutečně byl. Mezi nimi byl i umírající zločinec, který ho nazval Pánem.

Lukáš 23:42 Potom řekl Ježíšovi: „Vzpomeň si na mě, až přijdeš do svého království.“

Další osobou byl římský setník, který zvolal: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží!“

Marek 15:39 Když setník, který stál proti němu, uviděl, jak dodýchal, řekl: „Ten člověk byl opravdu Boží Syn!“

Když Jan napsal: **Jan 1:11** „přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali“ neměl na mysli pouze zástup pod křížem nebo Izraelský národ, ale každou generaci, která kdy žila na zemi. Podobně jako onen rozvášněný zástup na Golgotě ani lidstvo v Ježíši nepoznalo svého Boha a Spasitele. Výjimku vždy tvořila pouze hrstka lidí. Tento největší a nejtragičtější omyl lidstva ukazuje, že poznání lidí o Bohu je zcela nedostatečné.

Poznání Boha

Mnoho teorií, které se pokoušejí vysvětlit Boha, a stejně tak mnoho argumentů pro a proti jeho existenci svědčí o tom, že lidská moudrost není schopna pochopit Boží tajemství. Spoléhat při poznávání Boha pouze na lidskou moudrost je stejné jako používat lupu při studiu souhvězdí. Proto je pro mnohé lidi Boží moudrost „**skrytou moudrostí**“. Bůh je pro ně tajemstvím.

Apoštol Pavel napsal: **1. List Korintským 2:7-8** ⁷My mluvíme o tajemné moudrosti Boží, o skryté moudrosti, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě ⁸a kterou nikdo z vůdců současného světa nepoznal; kdyby ji totiž znali, neukřižovali by Pána slávy.

Jeden z nejzákladnějších příkazů Písma je milovat „Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“

Matouš 22:37 Ježíš mu řekl: „Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“

Deteronomium 6:5 Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.

Nemůžeme milovat někoho, o kom nic nevíme; přesto nemůžeme pouhým hledáním vystihnout hluboké věci Boží. **Job 11:7** Můžeš postihnout Boží hlubiny? Meze Všemohoucího pochopit?

Jak tedy můžeme poznat a milovat Stvořitele? Bible učí, že Boha poznat lze. Bůh, který samozřejmě ví o kritické situaci v jaké se lidstvo nachází, nás ve své lásce a soucitu oslovuje skrze Bibli. Ta ukazuje, že křesťanství není zpráva o lidském hledání Boha; je to naopak. Bůh se zjevuje a oslovuje hříšného člověka a ukazuje mu, jaké úmysly s ním má. Toto sebezjevení si klade za cíl překlenout propast mezi neposlušným, hříšným světem a pečujícím Bohem.

Hloubka Boží lásky se nejvíce projevila ve vrcholném Božím zjevení – v Ježíši Kristu, Božím Synu. Ježíšovým prostřednictvím můžeme poznat Otce. Jan napsal:

1. List Janův 5:20 A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

Ježíš řekl: **Jan 17:3** „A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“

Toto je radostná zvěst. Ačkoli je nemožné plně Boha poznat, Písmo nám umožňuje poznat ho do určité míry v praktickém životě, a to stačí k tomu, abychom s ním vstoupili do spásného vztahu.

Jak můžeme Boha poznat? Na rozdíl od jiného poznání je poznání Boha záležitostí srdce i rozumu. Týká se celé bytosti, ne pouze intelektu. Člověk se musí otevřít působení Ducha svatého a být ochotný činit Boží vůli.

Jan 7:17 Bude-li někdo chtít konat jeho vůli, pozná, je-li to učení z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe.

Matouš 11:27 Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec, a ani Otec nikdo nezná, jedině Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.

Ježíš řekl: **Matouš 5:8** „Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uží Boha.“

To je důvod proč nemohou nevěřící lidé Boha pochopit. Pavel zvolal: **1. List Korintským 1:20-21** ²⁰„Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím? ²¹Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.“

Způsob, jakým se učíme poznávat Boha z Bible, se liší od všech ostatních metod poznávání. Nemůžeme se nad Boha povýšit a zacházet s ním jako s předmětem, který bude analyzován a měřen. Při svém hledání Boha se musíme podříditi autoritě Božího sebezjevení – Bibli. Jelikož Bible vysvětluje sama sebe, musíme respektovat zásady a metody, které je možné nalézt v samotné Bibli. Bez těchto biblických principů nemůžeme Boha poznat.

Proč tolik lidí Ježíšovy doby nevidělo v Kristu Boží sebezjevení? Protože odmítli nechat se vést Duchem svatým skrze Písmo. Nesprávně vykládali Boží poselství a ukřižovali svého Spasitele. Jejich problém nebyl problémem intelektu. To jejich zatvrzelá srdce jim zatemnila mysl a přivedla je tak k věčnému zahynutí.

Jsou dva hlavní zdroje důkazů o Boží existenci: kniha přírody a Písmo.

Každý se může o Bohu dozvědět z přírody a z lidské zkušenosti. David napsal: **Žalm 19:1** „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“

Apoštol Jan zastává názor, že Boží zjevení včetně přírody osvětluje každého člověka

Jan 1:9 Tento byl to pravé Světlo osvětlující každého člověka přicházejícího na svět.

Pavel konstatoval: **Římanům 1:20** Jeho neviditelné znaky - jeho věčnou moc a božství - lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle. Nemají tedy výmluvu.

O Boží existenci svědčí také lidské jednání. V uctívání „neznámého boha“ v Aténách viděl Pavel důkaz víry v Boha. Řekl: „Koho takto uctíváte a ještě neznáte, toho vám zvěstuji.“

Skutky apoštolů 17:23 Když jsem se tu procházel a pozoroval vaše náboženství, našel jsem také oltář, na němž je napsáno: NEZNÁMÉMU BOHU. Nuže, koho ctíte, aniž ho znáte, toho vám zvěstuji.

Pavel také řekl, že chování nekřesťanů podává svědectví o „jejich svědomí“ a ukazuje, že Boží zákon je „napsán v jejich srdcích“

List Římanům 2:14-15 ¹⁴Pohané nemají Zákon, ale když sami přirozeně dělají, co Zákon žádá, pak jsou Zákonem sami sobě. Nemají sice Zákon, ¹⁵ale prokazují působení Zákona zapsaného v jejich srdcích. Dosvědčuje to i jejich svědomí: jejich vlastní myšlenky je někdy obviňují a jindy obhajují.

Tušení, že Bůh existuje, můžeme pozorovat i mezi těmi, kteří nemají vůbec přístup k Bibli. Toto všeobecné zjevení Boží vedlo ke vzniku mnoha klasických rozumových argumentů pro existenci Boha. Bible nedokazuje Boží existenci; předpokládá ji. Hned úvodní text Bible prohlašuje: **Genesis 1:1** „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“

Bible popisuje Boha jako Stvořitele, Udržovatele a Vládce všeho tvorstva. Boží zjevení ve stvoření je tak přesvědčivé, že pro ateismus neexistuje žádný důvod. Ateismus vzniká v myslích těch, kteří potlačují Boží pravdy a odmítají uznat důkazy o tom, že Bůh existuje.

Žalm 14:1 Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. Blázen myslí, že Bůh není! Zkažení jsou, ohavnost páchají, není, kdo dobro konal by!

Římanům 1:18-22 ¹⁸Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svévolně potlačují pravdu. ¹⁹Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. ²⁰Jeho neviditelné znaky – jeho věčnou moc a božství – lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle. Nemají tedy výmluvu. ²¹Ačkoli Boha poznali, nectili ho jako Boha. Místo aby byli vděční, propadli ve svých myšlenkách marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. ²²Prohlašují se za moudré, ale jsou blázni.

Římanům 1:28 Když jim známost Boha nebyla dost dobrá, Bůh je vydal jejich zvrácené mysli, aby dělali, co není správné.

Pro Boží existenci je dostatek důkazů, které mohou přesvědčit každého, kdo se opravdově snaží objevit pravdu o Bohu. Předpokladem je však víra, protože „bez víry není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

Židům 11:5-6 ⁵Vírou byl Enoch odsud vzat, aby nespátril smrt: "zmizel, neboť ho Bůh vzal." Ještě než byl vzat, měl pověst Božího oblíbence ⁶a bez víry si přece jeho oblibu nikdo nezíská. Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.

Víra v Boha však není slepá. Je založena na dostatečných důkazech Božího zjevení v Písmu a v přírodě. Bible zjevuje podstatné Boží vlastnosti v jeho jménech, působení a attributech.

Jaká jsou Boží jména? V době, kdy vznikalo Písmo, hrálo jméno důležitou roli, jak je tomu dodnes na Blízkém východě a v Orientě. V těchto zemích se má za to, že jméno zjevuje charakter jeho nositele, jeho pravou povahu a totožnost. Důležitost Božích jmen, která ukazují jeho povahu, charakter a vlastnosti, je patrná z Božího nařízení: „Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha!“

Exodus 20:7 Neužívej jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo, neboť toho, kdo by užil jeho jména nadarmo, Hospodin neponechá bez trestu.

David zpíval: **Žalm 7:18** Hospodina budu za jeho spravedlnost chválit, Hospodinovu jménu zahraji – on je Nejvyšší!

Žalm 111:9 Vykoupení seslal na svůj lid, svou smlouvu jim svěřil navěky. Jeho jméno je svaté a hrůzu nahání.

Žalm 148:13 Ať všichni chválí jméno Hospodin, jen jeho jméno je přece nejvyšší, jeho sláva je nad nebem i nad zemí!

Boží jména *El* a *Elohim* (Bůh) zjevují Boží moc. Představují Boha jako silného a mocného, jako Boha stvoření

Genesis 1:1 Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi.

Exodus 20:2 „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví.

Daniel 9:4 Modlil jsem se k Hospodinu, svému Bohu, a toto jsem vyznával: „Ach Pane Bože veliký a hrozný, zachovávající smlouvu a milosrdenství těm, kdo tě milují a dodržují tvá přikázání!

Eljón (Nejvyšší) a **El Eljón** (Bůh Nejvyšší) se soustřeďuje na jeho vyvýšené postavení

Exodus 14:18-20 ¹⁸Tehdy Egyptané poznají, že já jsem Hospodin – až se oslavím na faraónovi i na jeho vozech a jezdcích.“ ¹⁹Vtom se Boží anděl, který krácel před izraelským táborem, pohnul a šel teď za nimi. Oblakový sloup, který byl před nimi, se totiž pohnul, postavil se za ně ²⁰a vstoupil mezi egyptský a izraelský tábor. Jedněm byl oblakem a tmou, ale druhým osvětloval noc, a tak se jedni k druhým po celou noc nepřiblížili.

Izaiáš 14:14 vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším.“

Adonaj (Pán) označuje Boha jako Všemocného Vládce

Izaiáš 6:1 V roce, kdy zemřel král Uziáš, jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.

Žalm 35:23 Probud' se, Bože můj, k mojí obhajobě, povstaň, Pane můj, na soudu!

Tato jména zdůrazňují vznešený a transcendentní charakter Boha.

Jiná jména zjevují Boží ochotu vstoupit s lidmi do vztahu. **Šaddai** (Všemohoucí) a **El Šaddai** (Bůh Všemohoucí) představují Všemohoucího Boha jako zdroj požehnání a útěchy

Exodus 6:3 Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh Všemohoucí, ačkoli jsem se jim nedal poznat svým jménem Hospodin.

Žalm 91:1 Ve skrýši Nejvyššího kdo přebývá, ve stínu Všemohoucího bude spočívat.

Jméno **Jahve**,³ překládané jako Hospodin nebo Pán, zdůrazňuje Boží věrnost své smlouvě a milost.

Exodus 15:2 Má síla, má píseň je Hospodin, to on se stal mým spasením. Toto je můj Bůh a já ho chci chválit, Bůh mého otce, chci ho velebit.

Ozeáš 12:5-6 ⁵Zápasil s andělem a zvítězil; s pláčem u něj tehdy o milost žádonil. Našel jej v Bet-elu a tam s ním promluvil – ⁶Hospodin je Bůh zástupů, má jméno Hospodin!

V knize Exodus se Jahve představuje jako „Já jsem, který jsem“ nebo „Já budu, který budu“, čímž vyjadřuje svůj neměnný vztah ke svému lidu.

Exodus 3:14 Tehdy Bůh Mojžíšovi řekl: „Jsem, který jsem.“ A dodal: „Takto promluvíš k synům Izraele: „Poslal mě k vám Jsem.“

Příležitostně se Bůh zjevoval ještě důvěrněji – jako „Otec“

Deuteronomium 32:6 Takhle se Hospodinu odplácíte, lide nerozumný a nemoudrý? Copak on není tvůj Otec a Stvořitel, který tě učinil a upevnil?

Izaiáš 63:16 Vždyť ty jsi přece Otec náš; i kdyby nás neznal Abraham a Izrael se o nás nestaral, ty, Hospodine, jsi Otec náš, od věků máš jméno Vykupitel náš.

Jeremiáš 31:9 Budou přicházet s pláčem, půjdou v modlitbách, až je povedu. K potokům s vodou je přivedu přímou cestou, na níž neklesnou. Jsem přece Izraelův otec, můj prvorozený je Efraim!

Malachiáš 2:10 Nemáme všichni jednoho Otce? Nestvořil nás jeden Bůh? Proč tedy znesvěcujeme smlouvu svých otců, když jsme jedni druhým nevěrní?

Tento Otec nazývá Izraele „můj synu“ a „můj prvorozený“

Exodus 4:22 Tehdy faraónovi řekneš: Takto praví Hospodin – Izrael je můj syn, můj prvorozený.

Deuteronomium 32:19 Hospodin to viděl! Odmítl je, na své syny a dcery dostal zlost.

Kromě jména „Otec“ mají novozákonní Boží jména stejný význam jako ve Starém zákoně. V Novém zákoně používal Ježíš jméno „Otec“, aby nás uvedl do úzkého a osobního vztahu s Bohem.

Matouš 6:9 Proto se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvětí tvé jméno!

Marek 14:36 Tehdy řekl: „Abba, Otče, pro tebe je možné všechno. Odejmi ode mě tento kalich! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“

Římanům 8:15 Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli. Naopak, přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče!

Galatským 4:6 A protože jste synové, Bůh poslal do našich srdcí Ducha svého Syna, volajícího: „Abba, Otče!“

Bibličtí pisatelé se více věnovali popisu Božího působení než psaní o jeho podstatě. Je představován

1. Jako Stvořitel

Genesis 1:1 Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi.

Žalm 24:1-2 ¹Žalm Davidův. Hospodinova je země se vším, co je na ní, celý svět i s jeho obyvateli – ²vždyť ji sám založil nad oceány, nad vodními proudy ji ustavil!

2. Jako Udržovatel světa

Židům 1:3 On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očistění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech.

3. Jako Vykupitel a Spasitel

Deuteronomium 5:6 Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta, z domu otroctví.

2. List Korintským 5:19 Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a zprávu o tom smíření svěřil nám.

4. Jako Ten, který nese odpovědnost za konečný osud lidstva. Bůh tvoří plány.

Izaiáš 46:11 Já zavolám od východu dravce, muže své vůle ze země daleké. Co jsem řekl, to učiním, své rozhodnutí naplním.

5. Dává proroctví.

Izaiáš 46:10 Já od počátku oznamuji konec a odedávna, co teprve nastane. Říkám: „Má vůle stane se, udělám vše, co se mi chce.“

6. Dává zaslíbení.

Deuteronomium 15:6 Hospodin, tvůj Bůh, ti pak požehná, jak ti slíbil: budeš moci půjčovat mnohým národům, ale sám si nevypůjčíš a budeš ovládat mnohé národy, ale tebe neovládnou.

2. List Petrův 3:9 Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.

7. Odpouští také hříchy

Exodus 34:7 Pamatující na milosrdenství tisícům pokolení, odpouštějící nepravost, provinění i hřích. Nezapomíná však trestat, ale za nepravost otců volá k odpovědnosti syny i vnuky do třetího i čtvrtého pokolení.

Proto všechno si zasluhuje naši úctu.

Zjevení 14:6-7 ⁶Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země – každému národu, kmenu, jazyku i lidu, ⁷jak říká mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu. Klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i prameny vod!“

Písmo zjevuje Boha jako Vládce, Krále věků, nesmrtelného, neviditelného, jediného Boha.

1. Timoteovi 1:17 Králi věků, nesmrtelnému, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků! Amen.

Jeho činnost potvrzuje, že je osobním Bohem.

Jaké jsou Boží vlastnosti? Pisatelé Bible poskytují další informace o Boží podstatě tím, že svědčí o Božích vlastnostech. Boží nepřenositelné vlastnosti jsou ty aspekty jeho božské podstaty, které nebyly dány stvořeným bytostem. Boží existence není na ničem závislá.

1. Bůh má život sám v sobě.

Jan 5:26 Jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,

2. Má nezávislou vůli.

List Efezským 1:5 Ve své laskavé vůli nás předurčil, abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho vlastní.

3. Má absolutní moc.

Žalm 115:3 Náš Bůh je přece na nebi, cokoli chce, to učiní!

4. Je vševědoucí, všechno zná.

Job 37:16 Rozumíš rovnováze mračen, všem divům Toho, jenž zná vše?

Žalm 139:1-18 ¹Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. Ty mě, Hospodine, zkoumáš, ty mě znáš. ²Ty víš, jak sedám a jak vstávám zas, už zdálky rozumíš mým myšlenkám! ³Sleduješ, jak chodím i jak uléhám, všemi mými cestami se zabýváš. ⁴Ještě než mi přijde slovo na jazyk, ty už to, Hospodine, všechno víš! ⁵Zezadu i zředu jsi mě obklopil, svou dlaň jsi na mě položil. ⁶Takové poznání je nad mé chápání – je příliš hluboké, na to nestačím! ⁷Kam bych unikl před Duchem tvým? Před tvou tváří kam bych se skryl? ⁸Kdybych do nebe vystoupil, tam jsi ty, kdybych si ustlal v podsvětí – i tam jsi! ⁹Kdybych si oblékl křídla jitřenky, kdybych se usadil za mořem dalekým, ¹⁰i tam by mě vedla ruka tvá, tvá pravice by mě držela! ¹¹Kdybych si řekl – Snad pohltí mě tma, až světlo kolem mě noc vystřídá – ¹²tobě nebude temná ani tma, noc jako den ti září dá, tma bude pro tebe světlu podobná! ¹³Mé nitro zformovals ty sám, v lůně mé matky jsi mě utkal. ¹⁴Chválím tě za tvá díla ohromná, za to, jak podivuhodně jsem udělán a že mou duši tak dobře znáš! ¹⁵Jediná z mých kostí ti nebyla ukryta, když jsem byl vskrytu formován, když jsem byl hněten v zemských hlubinách! ¹⁶Můj zárodek tvé oči viděly, všechno jsi zapsal do knihy – dny, jež mi byly určeny, než začal první z nich. ¹⁷Jak jsou mi drahé, Bože, tvé myšlenky, je jich tak mnoho, že nejdou vypočít! ¹⁸Kdybych je počítal, než písku je jich víc; budu zas s tebou, až se probudím!

Žalm 147:5 Náš Pán je veliký a nesmírně mocný, jeho moudrost nelze vypočít!

1. List Janův 3:20 Kdyby nás odsuzovalo naše vlastní srdce, co teprve Bůh, který je větší než naše srdce a ví všechno!

Je Alfa i Omega a zná konec již od začátku.

Zjevení Janovo 1:8 „Já jsem Alfa i Omega,“ praví Pán Bůh, který je, který byl a který přichází, ten Všemohoucí.

Izaiáš 46:9-11 ⁹Vzpomeňte na věci dávno minulé, vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není, jsem Bůh a není žádný kromě mne. ¹⁰Já od počátku oznamuji konec a odedávna, co teprv nastane. Říkám: „Má vůle stane se, udělám vše, co se mi chce.“ ¹¹Já zavolám od východu dravce³, muže své vůle ze země daleké. Co jsem řekl, to učiním, své rozhodnutí naplním.

5. Bůh je všudypřítomný.

Žalm 139:7-12 ⁷Kam bych unikl před Duchem tvým? Před tvojí tváří kam bych se skryl? ⁸Kdybych do nebe vystoupil, tam jsi ty, kdybych si ustlal v podsvětí – i tam jsi! ⁹Kdybych si oblékl křídla jitřenky, kdybych se usadil za mořem dalekým, ¹⁰i tam by mě vedla ruka tvá, tvá pravice by mě držela! ¹¹Kdybych si řekl – Snad pohltí mě tma, až světlo kolem mě noc vystřídá – ¹²tobě nebude temná ani tma, noc jako den ti září dá, tma bude pro tebe světlu podobná!

Židům 4:13 Nic v celém stvoření před ním není skryté; všechno je nahé a obnažené před očima Toho, jemuž musíme složit účet.

6. Svou velikostí přesahuje celý vesmír. Přesahuje hranice času, ale přesto je plně přítomen v každém jeho okamžiku.

Žalm 90:2 Dřív než se hory zrodily, dřív než jsi zplodil zem a svět, od věků navěky Bůh jsi ty!

7. Bůh je všemocný a všemohoucí. To, že pro něj není nic nemožné, nás ujišťuje o tom, že uskutečňuje všechno, co si předsevzal.

Daniel 4:14 Toto je výrok oznámený posly, rozsudek vydaný svatými, aby všichni živí poznali, že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí, a že nad ním může postavit i nejnižšího z lidí.

Daniel 4:22-32 ²²Budeš odehnán pryč od lidí a budeš bydlet mezi zvířaty. Budeš jíst trávu jako býk a nebeskou rosou se napojíš. Tak strávíš sedm období, než poznáš, že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí. ²³Onen rozkaz, že stromu má být ponechán pařez i s kořeny, pak znamená, že své království znovu dostaneš, až uznáš vládu Nebes. ²⁴Kéž proto královská Výsost ráčí přijmout moji radu: Naprav své hříchy spravedlností a svou vinu laskavostí k trpícím. Kéž bys byl dlouho šťastně živ! ²⁵To vše se potom králi Nabukadnezarovi stalo. ²⁶Uběhlo dvanáct měsíců. Když se král jednou procházel po terasách babylonského královského paláce, ²⁷zvolal: „Veliký Babylon! Svou vlastní mocí a silou jsem ho vybudoval v královské sídlo ke slávě své velebnosti!“ ²⁸Král to ještě ani nedořekl, když z nebe zazněl hlas: „Slovo pro tebe, králi Nabukadnezare: Ztratil jsi království! ²⁹Budeš odehnán pryč od lidí, budeš bydlet mezi zvířaty a budeš jíst trávu jako býk. Tak strávíš sedm období, než poznáš, že nad lidským královstvím vládne Nejvyšší, a komu chce, je udílí!“ ³⁰V tom okamžiku se to slovo o Nabukadnezarovi splnilo. Byl odehnán pryč od lidí, jedl trávu jako býk a tělo měl mokré od rosy, až mu narostly vlasy jako orlí peří a nehty jako ptačí pařáty. ³¹Já, Nabukadnezar, jsem po té době nakonec pozvedl oči k nebi a rozum se mi vrátil. Tehdy jsem dobrořečil Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého: Jeho vláda trvá navěky, jeho království nad všemi pokoleními. ³²Všichni, kdo bydlí na zemi, jsou před ním zcela nicotní. Jak se mu zlíbí, zachází s nebeskými zástupy i s těmi, kdo bydlí na zemi. Jeho ruku nemůže nikdo zastavit, nikdo mu neřekne: „Cos to učinil?“

Matouš 19:26 Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

Zjevení Janovo 19:6 Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů: „Haleluja! Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování!“

8. Bůh se nemění, je stálý, protože je dokonalý.

Malachiáš 3:6 Já Hospodin se neměním – proto jste, synové Jákobovi, nebyli zničeni.

Žalm 33:11 Hospodinův záměr však obstojí navždy, úmysly jeho srdce od věků navěky!

Jakub 1:17 Všechno dobré a dokonalé je dar shůry od Otce světél, u něhož není žádná změna, žádný proměnlivý stín.

Jelikož tyto vlastnosti v určitém smyslu Boha vymezují, jsou nepřenositelné. Boží přenosné vlastnosti vycházejí z jeho laskavého zájmu o lidstvo. Mezi ně patří:

Láska – Římanům 5:8 Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.

Milost – Římanům 3:24 Jsou však zdarma ospravedlnováni jeho milostí, skrze vykoupení v Kristu Ježíši.

Slitování – Žalm 145:9 Ke všem je dobrotivý Hospodin, on cítí s každým ze svých stvoření!

Trpělivost – 2. list Petrův 3:15 Trpělivost našeho Pána chápejte jako příležitost ke spáse. Tak vám to také s moudrostí, kterou dostal, píše náš milovaný bratr Pavel

Svatost – Žalm 99:9 Vyvyšujte Hospodina, Boha našeho, klaňte se na hoře jeho svatosti: „Jistě je svatý náš Bůh, Hospodin!

Spravedlnost – Ezdráš 9:15 Hospodine, Bože Izraele, ty jsi spravedlivý. Je nás tu dnes jen hrstka těch, kdo vyvázli. Stojíme před tebou ve svých vinách, s vědomím, že nic takového před tebou neobstojí.

Jan 17:25 Spravedlivý Otče, svět tě nezná, ale já tě znám. Tihle poznali, že jsi mě poslal,

Právo – Zjevení Janovo 22:12 Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.

Pravda - 1. List Janův 5:20 A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

Tyto dary přicházejí pouze se samotným Dárcem.

Boží svrchovanost

Písmo jasně svědčí o Boží svrchovanosti. „Podle své vůle nakládá... Není, kdo by mohl zabránit jeho ruce.“

Daniel 4:32 Všichni, kdo bydlí na zemi, jsou před ním zcela nicotní. Jak se mu zlíbí, zachází s nebeskými zástupy i s těmi, kdo bydlí na zemi. Jeho ruku nemůže nikdo zastavit, nikdo mu neřekne: „Cos to učinil?“

Zjevení Janovo 4:11 „Hoden jsi, Pane a Bože náš, přijmout slávu a čest i moc, neboť jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle byly stvořeny a trvají.“

Žalm 135:6 Hospodin činí, cokoli se mu zachce, jak v nebi, tak i na zemi, v mořích i v každé hlubině!

Proto mohl Šalomoun říci: **Příslloví 21:1** „Královo srdce je v Hospodinových rukou jako vodní toky; nakloní je, kam se mu zlíbí.“

Pavel si uvědomoval Boží svrchovanost, protože napsal: **Skutky 18:21** Při loučení jim řekl: „Bude-li Bůh chtít, znovu se k vám vrátím.“ Vyplul z Efesu

Římanům 15:32 Dá-li Bůh, s radostí pak přijdu k vám a odpočinu si mezi vámi.

Jakub napomíná: **Jakub 4:15** Raději máte říci: „Dá-li Pán a budeme živí, uděláme to či ono.“

Bible svědčí o tom, že Bůh má nad světem plnou kontrolu.

Římanům 8:29-30 ²⁹Ty, které předem znal, totiž předurčil, aby přijali podobu jeho Syna, aby se tak stal prvorozeným mezi mnoha sourozenci. ³⁰A které předurčil, ty také povolal, a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.

Aby byli adoptováni jako jeho děti a obdrželi dědictví.

Efeským 1:4-5.11 ⁴V něm nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí a bezúhonní v lásce. ⁵Ve své laskavé vůli nás předurčil, abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho vlastní. ¹¹Právě v něm se i nám dostalo podílu na vyvolení; byli jsme předurčeni podle předsevzetí Toho, který rozhodnutím své vůle působí všechno.

Co znamená taková svrchovanost pro lidskou svobodu?

Sloveso předurčit znamená „určit předem“. Někteří lidé se domnívají, že tyto texty učí, že Bůh svévolně vyvolil některé lidi ke spasení a jiné k ztracení – bez ohledu na jejich vlastní volbu. Avšak studium kontextu ukazuje, že Pavel nehovoří o tom, že by Bůh z pouhého rozmaru někomu zabránil ve spasení.

Uvedené texty mají hluboký význam. Bible zřetelně říká, že Bůh chce, aby „všichni lidé došli spásy a poznali pravdu“

1. List Timoteovi 2:4 který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.

2. List Petrův 3:9 Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání.

Neexistuje žádný důkaz, že by Bůh rozhodl o tom, že někteří lidé budou zatraceni. Takové rozhodnutí by popřelo obět' na Golgotě, kde Ježíš zemřel za každého.

Jan 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Slovo žádný v tomto textu znamená, že spasen může být každý člověk. „To, že svobodná vůle člověka je rozhodujícím faktorem v jeho osobním určení, je zřejmé ze skutečnosti, že Bůh trvale ukazuje na výsledky poslušnosti a neposlušnosti a naléhavě vybízí hříšníka, aby si zvolil poslušnost a život.“

Deuteromium 30:19 Volám si dnes proti vám za svědky nebe a zemi: Dnes jsem vám předložil život a smrt, požehnání a prokletí. Vyber si život, a budeš živ ty i tvé símě.

Jozue 24:15 Pokud se vám ale nelíbí sloužit Hospodinu, vyberte si dnes, komu budete sloužit – ať už bohům, kterým sloužili vaši otcové za řekou, anebo bohům Emorejců, v jejichž zemi bydlíte. Já a můj dům však budeme sloužit Hospodinu.“

Izaiáš 1:16 a 20 ¹⁶umyjte se a očist'te! Odklid'te mi už z očí zlo, jež jste páchali. Přestaňte jednat zle – ²⁰Jste-li však vzpurní a odbojní, budete požíráni mečem. Tak promluvila ústa Hospodinova.

Zjevení Janovo 22:17 Duch a Nevěsta říkají: „Přijď!“ Kdo slyší, ať také řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať zdarma nabere vodu života.

Je zřejmé, že pro věřícího člověka existuje možnost odpadnutí a zatracení, i když už jednou přijal milost.

1. List Korintským 9:27 Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyřazen.

List Galatským 5:4 Zbavili jste se Krista, vy všichni, kdo se ospravedlňujete Zákonem; odpadli jste od milosti!

List Židům 6:4-6 ⁴Pro ty, kdo byli už jednou osvíceni, kdo okusili ten nebeský dar, získali podíl na Duchu svatém, ⁵okusili dobrotu Božího slova i moc budoucího věku, ⁶a přesto odpadli, pro ty je nemožné znovu se vrátit k pokání. Znovu by tak pro sebe křižovali Božího Syna, znovu by ho vydávali potupě!

List Židům 10:29 Představte si, čím přísnější trest zasluhuje ten, kdo pošlapal Božího Syna, přestal si cenit krve smlouvy, jíž byl posvěcen, a potupil Ducha milosti!

Bůh může předvídat volbu každého jednotlivce, kterou učiní, ale Boží předzvědění tuto volbu neurčuje ... Biblické předurčení spočívá ve skutečném Božím záměru, aby všichni, kteří se rozhodli věřit v Krista, byli spaseni.

Jan 1:12 Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno.

List Efeským 1:4-10 ⁴V něm nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí a bezúhonní v lásce. ⁵Ve své laskavé vůli nás předurčil, abychom skrze Ježíše Krista byli přijati za jeho vlastní. ⁶Chvála jemu za tu slavnou milost, kterou nás obdařil ve svém Milovaném! ⁷V něm se nám skrze jeho krev dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství jeho milosti, ⁸kteřou nás štědře zahrnul se vši moudrostí a prozíravostí. ⁹Ve své laskavosti nám dal poznat tajemství své vůle – předsevzal si, ¹⁰že až se naplní čas, uskuteční svůj plán a shromáždí všechno na nebi i na zemi do jednoty v Kristu.

Ale co Písmo myslí, když říká, že Bůh miloval Jákoba a nenáviděl Ezaua

Římanům 9:13 Jak je psáno: „Jákoba jsem si zamiloval, Ezaua jsem však zavrhl.“

a nebo že zatvrdil faraónovo srdce ?

Římanům 9:17-18 ¹⁷Faraonovi přece Písmo říká: „Proto jsem tě pozdvihl, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.“ ¹⁸Smilovává se tedy, nad kým chce, a koho chce, zatvrzuje.

Římanům 9:15-16 ¹⁵Už Mojžíšovi přece řekl: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“ ¹⁶Nezáleží tedy na tom, kdo chce, nebo na tom, kdo se snaží, ale na Bohu, který se smilovává.

Exodus 9:16 Přesto jsem tě však zachoval, a to z jediného důvodu – abych ti ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.

Exodus 4:21 Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Až se vrátíš do Egypta, buď připraven konat před faraonem všechny divy, ke kterým jsem tě zmocnil. Já však posílím jeho hrdost, a tak nenechá lid odejít.

Kontext těchto veršů ukazuje, že Pavel zde má na mysli poslání, a ne spasení. Vykoupení je dostupné pro každého, ale Bůh vyvoluje určité lidi ke zvláštním úkolům. Spasení bylo stejně dostupné Jákovovi i Ezauovi, ale Bůh si vyvolil Jákoba, a nikoli Ezaua, aby se stal prostředníkem, který ponese světu poselství o spasení. Bůh ve své misijní strategii uplatňuje svrchovanost.

Když Písmo říká, že Bůh zatvrdil faraónovo srdce, znamená to, že se Bohu připisuje to, co připouští, aby se dělo, ale nevyplývá z toho, že určuje, že se to tak stane. Faraónova negativní odpověď na Boží výzvu ve skutečnosti ilustruje Boží úctu ke svobodě rozhodování.

Někteří se domnívají, že Bůh přistupuje k lidem, aniž by znal jejich volbu ještě před jejich vlastním rozhodnutím; zastávají názor, že Bůh zná určité budoucí události, jako druhý příchod, tisíciletí a obnovení země, ale vůbec neví, kdo bude spasen. Zdá se jim, že Boží dynamický vztah s lidmi by byl ohrožen, kdyby znal předem všechno, co se děje od věčnosti k věčnosti. Někteří tvrdí, že by se „nudil“, kdyby znal konec již od počátku.

To, že Bůh ví, jak se jednotliví lidé rozhodnou, jim nikterak nebrání se svobodně rozhodnout. Podobně jako historikovo poznání toho, co lidé v minulosti udělali, neovlivňuje jejich činy. Stejně jako kamera zachytí scénu, ale nezmění ji, tak i předzvědění hledí do budoucnosti, aniž by ji měnilo. Boží předzvědění nikdy nenarušuje lidskou svobodu.

Pojďme teď uvažovat o Boží Trojici. Existuje pouze jeden Bůh? Kdo je pak Kristus a Duch svatý? V protikladu k okolním pohanským národům Izrael věřil, že je pouze jeden Bůh

Deuteronomium 4:35 Tobě to však bylo ukázáno, abys poznal, že Hospodin je Bůh; kromě něj není žádný jiný.

Deuteronomium 6:4 Slyš, Izraeli: Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný!

Izaiáš 45:5 Já jsem Hospodin a žádný jiný není, kromě mě není žádný Bůh. I když mě neznáš, já tě vyzbrojím,

Zachariáš 14:9 A Hospodin bude králem vší země. V onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jediné.

Nový zákon klade stejný důraz na Boží jednotu

Marek 12:29-32 ²⁹Ježíš mu odpověděl: „Nejdůležitější je: ‚Slyš, Izraeli – Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný.‘ ³⁰Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.“ ³¹Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.‘ Žádné přikázání není důležitější než tato dvě.“ ³²Na to mu ten znalec Písma řekl: „Mistře, to jsi opravdu řekl dobře. Ano, Bůh je jediný a není žádný kromě něj.“

Jan 17:3 A to je ten věčný život – aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista.

1. List Korintským 8:4-6 ⁴Pokud tedy jde o požívání masa obětovaného modlám: Víme, že „modla neznamená vůbec nic“ a že „není žádný Bůh než jediný“. ⁵Na nebi i na zemi jsou sice různí takzvaní bohové (a takových „bohů“ a „pánů“ je celá řada), ⁶pro nás je ale jen jediný Bůh – Otec, z něhož je všechno, i my pro něj; a jediný Pán – Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my skrze něj.

List Efeským 4:4-6 ⁴Je jedno tělo a jeden Duch, jedna naděje, k níž jsme byli povoláni, ⁵jeden Pán, jedna víra, jeden křest, ⁶jeden Bůh a Otec všech, který je nade všechny a skrze všechny a ve všech.

1. List Timoteovi 2:5 Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš,

Tento monoteistický důraz není v rozporu s křesťanským pojetím trojjediného Boha nebo Trojice – Otce, Syna a Ducha svatého. Naopak potvrzuje, že neexistuje žádný pantheon různých božstev.

Ačkoli Starý zákon výslovně neučí, že Bůh je trojjediný, naznačuje pluralitu v rámci Trojice. Bůh někdy používá množné číslo, například: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem“

Genesis 1:26 Tehdy Bůh řekl: „Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看kem, nade vši zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi.“

Bůh také říká: „teď je člověk jako jeden z nás“

Genesis 3:22 Hospodin Bůh si tehdy řekl: „Hle, člověk se stal jakoby jedním z nás, neboť zná dobro i zlo. Nyní se tedy postarám, aby nevztáhl ruku, nevzal také ze stromu života a nežil navěky.“

Nebo říká: „nuže, sestoupíme“

Genesis 11:7 Nuže, sestoupíme a zmateme tam jejich řeč, aby jeden nerozuměl řeči druhého.“

Někdy je anděl Hospodinův ztotožňován s Bohem. Mojžíšovi se zjevil anděl Hospodinův a řekl:

Exodus 3:6 Potom řekl: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si ihned zakryl tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Některé biblické texty činí rozdíl mezi Božím Duchem a Bohem, např. ve zprávě o stvoření: tam je řečeno „Nad vodami se vznášel Duch Boží.“

Genesis 1:2 Země pak byla pustá a prázdná, nad propastí byla tma a nad vodami se vznášel Boží Duch.

Některé texty se zmiňují nejen o Duchu, ale zahrnují i třetí osobu do Božího díla vykoupení: „A nyní mne [Syna Božího] posílá Panovník Hospodin [Otec] a jeho Duch [Duch svatý]“

Izaiáš 48:16 Přistupte ke mně a tohle poslyšte: Od počátku jsem nikdy nemluvil skrytě a ve chvíli, kdy se to děje, já tam jsem. Teď mě posílá Panovník Hospodin spolu s Duchem svým.

„Já [Otec] jsem vložil na něho [Mesiáše] svého Ducha; on vyhlásí soud pronárodům.“

Izaiáš 42:1 Hle, můj služebník, jehož podpořím, můj vyvolený, jehož jsem si oblíbil! Na něj svého Ducha položím, aby šel národům právo vyhlásit.

Vztahy v Trojici. První Kristův příchod nám poskytuje mnohem jasnější pohled na trojjediného Boha. Janovo evangelium zjevuje, že Trojici tvoří Bůh Otec (viz kapitola 3 této knihy), Bůh Syn (kapitola 4) a Bůh Duch svatý (kapitola 5). Je to jednota tří souvěčných osob, které mají jedinečný a tajuplný vztah.

1. Vztah lásky. Když Kristus zvolal „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ trpěl odcizením od Otce, které způsobil hřích. Hřích narušil původní vztah člověka k Bohu.

Genesis 3:6-10 ⁶Když tedy žena viděla, že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom slibující porozumění, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl. ⁷Tehdy se jim oběma otevřely oči a poznali, že jsou nahí. Svázali tedy fíkové listí a udělali si zástěrky. ⁸Vtom ale uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se zahradou za denního vánku. Tehdy se Adam a jeho žena skryli před Hospodinem Bohem uprostřed stromů zahrady. ⁹„Kde jsi?“ volal Hospodin Bůh na Adama. ¹⁰Ten odpověděl: „Slyšel jsem v zahradě tvůj hlas a dostal jsem strach, protože jsem nahý. Proto jsem se skryl.“

Izaiáš 59:2 Vaše viny jsou však překážka mezi vámi a vaším Bohem, vaše hříchy vám skryly jeho tvář, aby neslyšel.

V posledních hodinách svého života Ježíš, který nepoznal žádný hřích, se stal hříchem kvůli nám. Tím, že na sebe vzal náš hřích a postavil se na naše místo, zakusil odloučení od Boha, které bylo našim údělem – a v důsledku toho také zemřel.

Hříšníci nikdy nepochopí, co pro Trojici znamenala Ježíšova smrt. Ježíš byl od věčnosti se svým Otcem a Duchem. Žili jako souvěčné a spolu existující osoby, které si vzájemně projevovaly naprosté odevzdání a lásku. To, že spolu byli po tak dlouhou dobu, svědčí o dokonalé a absolutní lásce, která v Trojici existovala. Výrok „Bůh je láska“ který najdeme v

1. Listě Janově 4:8 Kdo nemiluje, nezná Boha – vždyť Bůh je láska.

znamená, že každý z nich žil pro ostatní tak, že ostatní prožívali dokonalé naplnění a štěstí.

Láska je definována ve 13. kapitole 1. Listu Korintským. Někteří by se mohli ptát, jak se mohly vlastnosti jako dlouho shovívavost a trpělivost vztahovat na Trojici, která měla dokonalý vztah lásky. Trpělivost byla poprvé potřebná v jednání se vzbouřenými anděly a později se vzpurným lidstvem.

Mezi osobami trojjediného Boha není žádný rozdíl. Všechny tři jsou božské, a přece se dělí o svou božskou moc a vlastnosti. V lidských organizacích má konečnou autoritu jedna osoba – prezident, král nebo ministerský předseda. V Trojici mají konečnou autoritu všechny tři osoby.

Zatímco Trojice není jedinou osobou, Bůh je jedno v záměru, myšlení a charakteru. Tato jednota nesmazává charakteristické rysy osobnosti Otce, Syna a Ducha svatého. Stejně ani samostatnost osobností Trojice nenarušuje monoteistické učení Písma, že Otec, Syn a Duch svatý jsou jeden Bůh.

2. Vztah spolupráce. V Trojici má každý určité poslání. Bůh nekoná zbytečně práci dvakrát. Řád je základním zákonem nebes a Bůh také pracuje podle řádu. Tato uspořádanost vychází z Trojice a udržuje její jednotu. Otec, jak se zdá, působí jako zdroj, Syn jako prostředník a Duch svatý jako vykonavatel.

Inkarnace krásně ilustruje spolupráci tří božských osob. Otec dal svého Syna, Kristus dal sebe samého a Duch svatý způsobil Ježíšovo narození

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.

Matouš 1:18.20 ¹⁸Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Marie byla zasnoubena Josefovi, ale předtím, než se vzali, se ukázalo, že je těhotná z Ducha svatého. ²⁰Když však o tom přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Hospodinův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za manželku, neboť to, co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.

Andělovo svědectví Marii jasně ukazuje součinnost všech tří v tajemství Božího vtělení.

Lukáš 1:35 „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.“

Každý člen Trojice měl podíl na Kristově křtu; Otec dal podnět

Matouš 3:17 Vtom se z nebe ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, kterého jsem si oblíbil.“

Kristus se dal pokřtít jako náš příklad

Matouš 3:13-15 ¹³Tehdy přišel Ježíš z Galileje za Janem k Jordánu, aby se od něj nechal pokřtít. ¹⁴Jan mu v tom ale velmi bránil: „Já potřebuji být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš za mnou?“ ¹⁵„Nebraň tomu,“ odpověděl mu Ježíš. „Takto máme naplnit veškerou spravedlnost.“ A tak mu nebránil.

a Duch svatý dal Kristu svou moc

Lukáš 3:21-22 ²¹Zatímco se křtil všecken lid, byl pokřtěn i Ježíš. Když se modlil, otevřelo se nebe ²²a Duch svatý na něj sestoupil v tělesné podobě jako holubice. Z nebe tehdy zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si oblíbil.“

Ke konci svého pozemského života Ježíš zaslíbil, že pošle Ducha svatého jako rádce a pomocníka.

Jan 14:16 Já pak požádám Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal navěky,

O několik hodin později zvolal Ježíš, visící na kříži, ke svému Otci: **Matouš 27:46** Okolo třetí pak Ježíš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Těchto vrcholných okamžiků dějin spasení se účastnili všichni tři – Otec, Syn i Duch svatý.

Dnes nás Otec a Syn oslovují skrze Ducha svatého. Ježíš řekl: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.“

Jan 15:26 Až přijde ten Utěšitel, kterého vám pošlu od Otce, totiž Duch pravdy, který vychází z Otce, ten o mně bude vydávat svědectví.

Otec a Syn posílají Ducha, aby každému člověku zjevil Krista. Hlavním úkolem Trojice je každému umožnit poznat Boha a Krista aby každý skutečně prožíval přítomnost Ježíše.

Jan 17:3 A to je ten věčný život – aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista.

Matouš 28:20 a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“

Židům 13:5 Ved'te nezištný život a buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť on řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy nenechám,“

Petr řekl, že věřící „byli předem vyhlédnutí od Boha Otce a posvěcení Duchem, aby se poslušně odevzdali Ježíši Kristu a byli očištěni pokropením jeho krví“

1. list Petrův 1:2 vyvoleným prozřetelností Boha Otce skrze posvěcení Ducha k poslušnosti a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a hojný pokoj.

Apoštolské požehnání zahrnuje tři osoby Trojice. **2. List Korintským 13:13** Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého s vámi všemi.

Kristus je tu jmenován první. Bůh navázal s lidstvem styk skrze Ježíše Krista – Boha, který se stal člověkem. I když všichni tři členové Trojice při spasení spolupracují, pouze Ježíš žil jako člověk, zemřel jako člověk a stal se naším Spasitelem

Jan 6:47 Amen, amen, říkám vám: Kdo věří, má věčný život.

Matouš 1:21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“

Skutky 4:12 V nikom jiném není spása – na světě není lidem dáno jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni!“

Ale protože „v Kristu Bůh usmířil svět se sebou“ může být Bůh také označován jako náš Spasitel.

2. List Korintským 5:19 Bůh v Kristu uzavřel se světem mír! Přestal lidem počítat viny a zprávu o tom smíření svěřil nám.

List Titovi 3:4 Když se však ukázala laskavost a lidumilnost našeho Spasitele Boha.

Bůh nás zachránil skrze Krista Spasitele

List Efeským 5:23 Muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve, která je jeho tělem a on jejím zachráncem.

List Filipským 3:20 my ale máme občanství v nebi, odkud očekáváme Spasitele – Pána Ježíše Krista

List Titovi 3:4-6 ⁴Když se však ukázala laskavost a lidumilnost našeho Spasitele Boha, ⁵spasil nás – ne pro naše spravedlivé skutky, ale pro své milosrdenství. Poskytl nám koupel znovuzrození a obnovení Ducha svatého, ⁶kterého na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista.

Každá osoba Trojice má při spasení člověka jiný úkol. Dílo Ducha svatého nepřidává nic k dokonalé oběti, kterou přinesl Ježíš Kristus na kříži. Skrze Ducha svatého se však objektivní vykoupění na kříži stává osobní skutečností ve chvíli, kdy do něj vstupuje Kristus jako Vykupitel. Pavel proto může říci: „Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.“

List Koloským 1:27 Jim, a to i mezi pohany, se Bůh rozhodl svěřit bohatství tohoto slavného tajemství: Kristus je ve vás! Ta naděje slávy!

Prvotní církve křtila lidi ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Matouš 28:19 Proto jděte. Získávejte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Jelikož však skrze Ježíše Krista byla zjevena Boží láska i jeho záměr, Bible se soustřeďuje právě na něj. Kristus je onou nadějí, jejímž předobrazem jsou oběti a slavnosti Starého zákona. On je ústřední postavou evangelia. Stal se požehnanou nadějí, tedy poselstvím, které učedníci hlásali v kázáních a spisech. Starý zákon očekává jeho příchod; Nový zákon podává zprávu o jeho prvním příchodu a očekává jeho návrat.

Kristus, prostředník mezi Bohem a námi, nás spojuje s Trojicí. Ježíš je „cesta, pravda i život“

Jan 14:6 „Já jsem ta cesta, pravda a život,“ odpověděl Ježíš. „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Evangelium je soustředěno na Osobu, ne jen na způsob života. Jeho obsahem je vztah, ne pouze nařízení – neboť křesťanství je Kristus. V něm nalézáme jádro, obsah a souvislost veškeré pravdy a života.

Do Božího srdce nahlížíme tím, že se díváme na kříž. Na tomto mučícím nástroji nám Bůh ukázal svou lásku. Kristovým prostřednictvím naplňuje Boží láska naše toužící, ale prázdná srdce. Ježíš visel na kříži jako Boží dar a náš zástupce. Na Golgotě Bůh sestoupil do hlubin země, aby se tam setkal s námi. Je to však nejvyšší místo, kterého můžeme dosáhnout. Jestliže jsme vystoupili na Golgotu, dostali jsme se k Bohu nejbliže.

Na kříži se plně projevila obětavost Boží Trojice. Právě zde se Bůh zjevil ve své plnosti. Kristus se stal člověkem, aby zemřel za lidstvo. Více si cenil nesobeckosti než vlastního života. Na Golgotě se Kristus stal naší „spravedlností, posvěcením a vykoupěním“

1. List Korintským 1:30 Jen díky němu jste v Kristu Ježíši, který se stal naší moudrostí od Boha, naší spravedlností, posvěcením a vykoupěním.

Naše hodnota nebo význam, který máme nebo budeme mít, vychází z jeho oběti na kříži.

Jediný skutečný Bůh je Bůh kříže. Kristus odhalil celému vesmíru nekonečnou lásku a spásnou moc Trojice. On zjevil trojjediného Boha, jenž byl ochoten projít utrpením odloučení pro svou nepodmíněnou lásku k vzbouřené planetě. Z kříže nás Bůh laskavě zve: Smiřte se,

Filipským 4:7 „a pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“